

מהלואי הושן

יוצא לאור ע"י מכון אבני הושן

חידושי ושיעורי מורינו
הגאון רבי שמואל ניימאן שליט"א
אב"ד אבני הושן – מאנסי

מכון
אבני
הושן

ו

פרשת לך לך | תשפ"ב

נתגב ע"י הרוצה בעילום שמו לזכותו והצלחתו בכל הענינים

עניני הפרשה

מעשה אבות סימן לבנים [א]

מעשי אבות סימן לבנים

אין זה נכלל בהמעשה 'אבות' שהם ניסן לבנים כמבואר, ומשום זאת אין דבר זה מובא בכתוב. ואכן כאן בפרשת לך לך לאחר המעשה בעיר כשדים מתחיל הכתוב לדבר בענין סדר המעשים והשתלשלות העניינים שהיו לאברהם אבינו, שהיו בהם מעשה אבות סימן לבנים.

ועתה נצלול למים רבים במקראי קודש הללו, ונעלה מרגניתא טבתא בס"ד מה דרואים בפרשיות הללו בענין מעשי אבות סימן לבנים.

***

מעשי אבות סימן לבנים ביציאת אברהם אבינו מארצו וממולדתו לעבר ארץ ישראל

בתוה"ק (בראשית י"ב א' ד' ה'ו') כ' ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומביתך אביך אל הארץ אשר אראך... וילך אברם כאשר דבר אליו ה' וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן... ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען. ויעבור אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ.

היינו דאברהם אבינו יצא מארצו וממולדתו לעבר ארץ כנען שהוא ארץ ישראל, והלך בדרכו והגיע עד לשכם, והפסוק מדגיש עוד ואומר 'והכנעני אז בארץ'.

ביאת כלל ישראל להר גריזים והר עיבל בכניסתם לארץ

והנראה בענין מעשי אבות סימן לבנים בהא, דכשעברו כלל ישראל את הירדן ונכנסו לארץ, המה

סיפורי מעשיות מסדר תולדותיהם וחייהם של האבות הקדושים בלי שום מהות ומשמעות, אלא לומר בזה 'בשביל ישראל' שמעשה האבות ירמז למעשיהם אשר יקרה עם ישראל שהם בניהם של האבות הקדושים. וכיון שכן, הרי מעשים ומקרים שאין בו סימן לבנים, אין זה כתוב בתורה הקדושה.

ענין אור כשדים

והסיבה שאכן אין במעשה אור כשדים סימן לבנים הוא משום דדייקא מעשה 'אבות' - דהיינו כשהם כבר בדרגת אבות - הוא סימן לבנים. ולכן י"ל שקודם המעשה של אור כשדים עדיין לא היה אברהם בדרגה הגדולה הלז שיקרא בשם 'אבות', ודייקא ע"י המעשה הכביר ההיא נעשה המהות של אברהם אבינו, בזזה שנשרף כל כולו בעבור שהיה נאמן לקונו ויוצרו, בזה נתעלה הוא למהות הקדוש של אברהם אבינו שאין לנו כלל קצה השגה בעוצם האנוש הזה.

וכמו שכתוב הרמב"ן עה"פ (שם ט"ו ז') אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה, וז"ל: כי מעת הוציאנו אותו מאור כשדים היה הרצון לפנינו יתעלה שיגדלנו ויתן לו הארץ ההיא, עכ"ל. והכוונה במה שכ' מעת הוציאנו מאור כשדים הוא על מעשה ההשכלה לכבשן האש שהיה באור כשדים, ובזה נהיה הרצון לפני הקב"ה שיגדלנו ויתן לו את ארץ ישראל לירושה, והוא יהיה אב וראש וראשון שיצא ממנו כלל ישראל.

לכך בענין אור כשדים, הגם שיש בזה מסירות נפש רב ועצום של אברהם אבינו להשם יתברך ויתעלה, שנשרף בכבשן אש בעבור אמונתו בהקב"ה, מכל מקום

דבר תימה דאינו מוזכר בתורה מעניין כבשן האש

בפרשת פרשת לך לך טוב והולך ענין הפרשה אודות גודל מסירת נפשו של אברהם אבינו ע"ה להקב"ה, ובכלל הניסיונות שנתנסה ועמד בהן בגבורה למען קונו ויוצרו.

ודבר תימה הוא, דהמעשה הנשגב שהיה עמו באור כשדים שהשליכוהו נמרוד לכבשן האש בעבור שעמד באמונתו להקב"ה, וכלשון רש"י (בראשית י"א כ"ח) שקבל תרח על אברהם בנו לפני נמרוד על שכתת את צלמיו, והשליכהו לכבשן האש, וזו ממדרש רבה (ל"ח י"ג), דבר זה כלל לא מובא בלשון הכתוב ולא מוזכר כלל בתורה מענין רבתי זה שנשרף אברהם אבינו והושלך לכבשן האש בעבור שהיה נאמן לקונו.

תולדות חייהם של האבות הקדושים משום מעשה אבות סימן לבנים

ואמינא, דבזה היא הראיה המעולה לזה שאמרו ז"ל בקודשם 'מעשה אבות סימן לבנים', והיינו דכל מה דאירע לאבות הרי זה סימן שיארע וכן יעשה לבניהם אחריהם בדורות הבאים. ולכך, כוונת התורה בהזכרת מעשיהם ומאורעות חייהם של האבות הקדושים אינו משום סיפורי מעשיות גרידא, אלא לרמז ולומר דהמעשים הללו שארעו להאבות הרי זה יארע גם עם הבנים.

וכמו שאמרו ז"ל (מדרש רבה בראשית א' א') בראשית - בשביל התורה שנקראת ראשית דרכה, ובשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתה. והיינו דאין בתורה